

21 de gener: Sant Fructuós, bisbe i màrtir, i sants Auguri i Eulogi, diaques i màrtirs

Text de l'Evangeli (Jn 17,11b-19): En aquell temps, Jesús alçà els ulls al cel i pregà dient: «Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. Mentre era amb ells, jo els guardava en el teu nom, els que tu m'has donat. He vetllat per ells i no se n'ha perdut ni un de sol, fora del qui s'havia de perdre, perquè es complís el que diu l'Escriptura. Però ara vinc a tu, i mentre encara sóc al món dic tot això, perquè ells tinguin també la meva joia, una joia completa.

»Jo els he confiat la teva Paraula, però ara el món els odia, perquè no són del món, com jo tampoc no en sóc. No et demano que els treguis del món, sinó que els preservis del Maligne. Ells no són del món, com jo tampoc no en sóc. Consagra'ls en la veritat, que és la teva paraula. Tal com tu m'has enviat al món, jo també els hi he enviat. Jo em consagro a mi mateix per ells, perquè ells també siguin consagrats en la veritat».

«Jo els he confiat la teva Paraula, però ara el món els odia»

Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui celebra l'Església a les diòcesis de Catalunya la festa de sant Fructuós, bisbe i màrtir i dels seus diaques màrtirs Auguri i Eulogi. Del martiri dels tres n'estem ben informats per les Actes autèntiques, en concret, per l'anomenada Passió dels sants màrtirs Fructuós o Fruitós, Auguri i Eulogi. Moriren pel foc un dia com avui, el 21 de gener de l'any 259, sota els emperadors Valerià i Gal·liè. Comença la missa d'aquests sants amb aquestes boniques paraules que sintetitzen perfectament la seva

vida d'entrega i amor en llur servei episcopal i diaconal: «Més abrandats per l'amor de Crist que per les flames del foc, Fructuós, Auguri i Eulogi, com els tres joves llançats al forn, donaren amb alegria testimoni de la resurrecció que esperaven».

Tots els cristians hem de donar testimoni de Crist. Fins i tot, donant la mateixa vida si calgués fer-ho. «Si el gra de blat no mor, resta ell tot sol» (Jn 12,24), és a dir, no dóna fruit. Els nostres sants tarragonins varen donar molt de fruit durant la seva vida, com a ministres de Crist, amb la paraula i l'acció; però al final en donaren del tot, com tants d'altres màrtirs d'aquells temps de persecucions, lliurant la vida en un cruel martiri. Davant el plorós poble de Déu que assistia a l'Amfiteatre tarragoní, Fructuós els animava dient-los: «No us mancarà pastor, i l'amor i la promesa del Senyor no podran fallir, ni en aquest món ni en l'altre. Perquè això que esteu veient és feblesa d'una hora». Tarragona sempre ha destacat pels seus bons pastors.

Tertul·lià, l'escriptor cristià, havia ja afirmat, pocs anys abans, que «la sang dels màrtirs és llavor de cristians». Així succeí de seguida a la ciutat imperial. El cristianisme, des d'aquella Seu, s'estengué ràpidament cap a d'altres llocs. Què bé ens ve recordar aquells versos del poeta pre-cristià romà Virgili aplicats a Fructuós i als seus dos diaques!: «S'hi posa un tany de planta fructuosa / i no passa llarg temps, i un gentil arbre / al cel aixeca son brancatge fèril / meravellant-se de la fulla nova / i d'unes fruites que no són les seves».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«No us ha de mancar pastor, ni és possible que faltin la caritat i la promesa del Senyor, ara i aquí com en el futur. Això que esteu veient, no és sinó sofriment d'un moment» (Sant Fructuós, màrtir)

-

«Els màrtirs i la comunitat cristiana van haver de triar entre seguir Jesús o el món. Per a molts, això va significar persecució. Estaven disposats a grans sacrificis i a despullar-se de tot el que els pogués apartar de Crist, perquè sabien que només Crist era el seu veritable tresor» (Francesc)

-

«(...) Jesús, el Fill a qui el Pare ho ha donat tot, s'ha lliurat del tot al Pare, i, ahora, s'expressa amb una llibertat sobirana pel poder que el Pare li ha donat sobre tota carn. El Fill, que s'ha fet Servent, és el Senyor (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.749)